

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน และทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ตอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLus

The study of reading and analytical thinking skill achievement in thai subject for grade 5 student taught by using Murdoch intergrated approach and KWL Plus technique

ศิริรัตน์ พุทธิโชติ¹ ธনীนาฏ ณ สุนทร² ชุตินาฏ วัฒนนะศิริ³

Sirirat Putthachot¹ Thaneenart Na-Soonthorn² Chutima Wattanakeeree³

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

Master degree of Education in Master of Education (Curriculum and Learning Management),

College of Philosophy and Education, Saint John's University E-mail: srpond2554@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำวิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

College of Philosophy and Education, Saint John's University E-mail: medtanee@stjohn.ac.th

³ รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำวิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

College of Philosophy and Education, Saint John's University E-mail: chvata@rpu.ac.th

Received: November 14, 2020; Revised: February 9, 2021; Accepted: February 23, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Pretest - Posttest Two Group Design โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาไทยจากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ตอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ตอกซ์ 3) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus 4) ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยจากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ตอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus 5) ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ตอกซ์ 6) ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอนุบาลชุมชนบางบ่อ (ศุภพิพัฒน์รังสรรค์) อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 60 คน จาก 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน และทักษะการคิดวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ และสถิติทดสอบ t – test independent และ t – test dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ตอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ตอกซ์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาไทย

หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 5) ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดย การใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านการอ่าน, ทักษะการคิดวิเคราะห์), การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

Abstract

This research is an experimental research with the Pretest - Posttest Two Group Design research plan. The objectives of this research were 1) To compare the reading skill achievement of grade 5 students between using Murdoch Integrated Approach and KWL-Plus Technique in teaching 2) To compare the reading skill before and after using Murdoch Integrated Approach in teaching 3) To compare the reading skill achievement before and after using KWL Plus Technique in teaching 4) To compare the analytical thinking skill achievement between using Murdoch Integrated Approach and KWL Plus Technique in teaching 5) To compare the analytical thinking skill achievement before and after using Murdoch Integrated Approach in teaching and 6) To compare the analytical thinking skill achievement before and after using KWL Plus Technique in teaching. The target group for this research was the Grade 5 students in the first semester of academic year 2019 at Anubanchumchonbangbo (Supphapipatrungsan) School, Bangbo, Samut Prakan Province. There were 60 students from 2 classrooms selected by using the simple random sampling (using classrooms as the unit to take a random). The research tools included 1) lesson plans 2) assessing the reading skill and the analytical thinking skill. The data were analyzed in terms of arithmetic average \bar{X} standard deviation (S.D.), validity and reliability and t-test independent.

The results showed that 1) The reading skill achievement in Thai subject of grade 5 students between using Murdoch Integrated Approach and KWL Plus Technique in teaching were not significant. 2) The reading skill achievement in Thai subject after using Murdoch Integrated Approach in teaching was higher than before learning, which was statistical significance at the .05 level. 3) The reading skill achievement in Thai subject after using KWL Plus Technique in teaching was higher than before learning, which was statistical significance at the .05 level. 4) The analytical thinking skill achievement in Thai subject of grade 5 students between using Murdoch Integrated Approach and KWL Plus Technique in teaching were different, statistical significance at the .05 level. 5) The analytical thinking skill achievement in Thai subject after using Murdoch Integrated Approach in teaching was higher than before learning, which was statistical significance at the .05 level. and 6) The analytical thinking skill achievement in Thai subject after using KWL-Plus Technique in teaching was higher than before learning, which was statistical significance at the .05 level

Key Word: Achievement, Murdoch Integrated Approach teaching, KWL Plus Technique

ความเป็นมา

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า และพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว จนกลายมาเป็นส่วนสำคัญในการดำรงชีวิตของคนในสังคมในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการสื่อสาร ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนในสังคมให้ความสนใจและใช้ประโยชน์กันอย่างแพร่หลาย เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งทางด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ เป็นต้น แม้ว่าเทคโนโลยีจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งและเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ก็ไม่สามารถยืนยันได้ว่าผู้รับสารหรือคนในสังคมจะมีความเข้าใจในข่าวสารที่ได้รับอย่างถูกต้องเสมอไป จึงต้องอาศัยกระบวนการที่มีความสำคัญและจำเป็นในการรับรู้ เข้าใจต่อข่าวสารต่าง ๆ เหล่านั้น นั่นคือการอ่าน เพราะการอ่านคือเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการพัฒนาชีวิตทำให้เกิดความรู้ ผึกสมองให้คิดให้เข้าใจในข้อมูลข่าวสารและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต สุขนิรันดร์ บัณฑิตนันทกุล (2558:60) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต และการที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้รับสารรับรู้ เข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถนำสาระความรู้ที่ได้นั้นมาพัฒนา ปรับตนเองให้เข้ากับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2553) ได้มีการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 23 และมาตรา 24 โดยให้สถาบันการศึกษาจัดการศึกษาที่เน้นความสำคัญในด้านความรู้และทักษะการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ผึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์เอาความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา และจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ผึกปฏิบัติจริง ให้เด็กทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เน้นการผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้ลงตัวสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียน รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแกนกลาง พุทธศักราช 2551 ที่เล็งเห็นความสำคัญของการอ่าน ได้มีการกำหนดให้วิชาภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่งที่มีเนื้อหาสาระทั้งหมด 5 สาระ และกำหนดให้ทักษะการอ่านเป็นเนื้อหาสาระที่ 1 มาตรฐานที่ ท 1.1 คือให้นักเรียนใช้ กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต โดยกำหนดเนื้อหาให้นักเรียนอ่านจับใจความและคิดวิเคราะห์จากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น ๆ เรื่องเล่าจากประสบการณ์ นิทาน โฆษณา งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน สารคดีและบันเทิงคดี (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551: 13) สืบเนื่องจากการอ่านนั่นเอง ก่อนจะนำข้อมูลข่าวสารจากสื่อไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ผู้รับสารต้องนำข้อมูลเหล่านั้นมาผ่านกระบวนการคิด นั่นคือการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นกระบวนการคิดที่มีความซับซ้อน ต้องอาศัยการจำแนก แยกแยะ องค์ประกอบต่าง ๆ ของข้อมูล เรื่องราว และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล เพื่อหาความเป็นจริงหรือความสำคัญของข้อมูล เรื่องราว เหตุการณ์ ข่าวสารนั้น ๆ โดยต้องอาศัยการฝึกฝนและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนในยุคปัจจุบัน จึงควรเน้นการพัฒนาการคิดวิเคราะห์

แม้ว่าในด้านการศึกษาก็จะให้ความสำคัญและมุ่งเน้นด้านการอ่าน และส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ในการจัดการเรียนรู้ แต่ก็ยังมีนักเรียนบางส่วนที่มีความสามารถด้านการอ่านที่ยังไม่แตกฉาน อ่านได้แต่จับใจความไม่ได้ เชื่อมโยงไม่ถูกต้องจนคิดวิเคราะห์ไม่แม่นยำ ฉะนั้นเพื่อให้คุณภาพของผู้เรียนดียิ่งขึ้น จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนหรือหากวิธีการสอนที่จะพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนในด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ ให้มีศักยภาพที่ดียิ่งขึ้น พันทิพา เย็นญา (2562:31) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์สามารถพัฒนาได้ โดยใช้เทคนิคหรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลาย รูปแบบ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างงานวิจัยที่ได้นำเทคนิคต่าง ๆ มาพัฒนาการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน ซึ่งทักษะการคิดวิเคราะห์ไม่สามารถเกิดขึ้นได้เอง แต่ควรจะต้องได้รับการเรียนรู้และการฝึกฝน เพราะ การคิดวิเคราะห์เป็นเทคนิคการคิดขั้นสูง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนด้านการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์แบบต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ ผู้วิจัยพบว่าวิธีการสอนการอ่านที่เหมาะสมและส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้และมีความน่าสนใจ คือวิธีการสอนแบบเมอร์ดอร์ช (Murdorck) เพราะเป็นการสอนโดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ (psycholinguistic) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะ

ต่าง ๆ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนควบคู่กัน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาและดำเนินการจัดกิจกรรมด้วยตนเองตามกระบวนการ บทบาทของครูผู้สอนเปลี่ยนไปเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน ไม่ได้เป็นผู้สอนเพียงอย่างเดียว การสอนอ่านโดยวิธีการสอนของเมอร์ดอกซ์ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าทำให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น เช่น ผลงานการวิจัยของสุนารี เขียรธรรมา (2549:31) เพียงฤทัย เทพอักษร (2557:20) ชุตินา ปาสมนต์ (2558:46) อรพัทธ์ ศิริแสง (2558:864) และอาเส้า สาหม (2559:198) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบเมอร์ดอกซ์พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบเมอร์ดอกซ์สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบเมอร์ดอกซ์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

นอกจากยังมีการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านควบคู่การส่งเสริมด้านการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่นักเรียน โดยใช้คำถามจากพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน (ขั้น K) เมื่ออ่านแล้วนักเรียนต้องการรู้อะไร โดยใช้คำถามตอบตามเรื่องที่อ่าน (ขั้น W) จากเรื่องที่อ่านนักเรียนได้เรียนรู้อะไร (ขั้น L) นักเรียนสามารถสรุปความรู้ ข้อคิดจากการอ่านผ่านทักษะการพูดหรือการเขียน (ขั้น Plus) ได้มีผู้สนใจและค้นคว้าการจัด

การเรียนรู้แบบ KWL Plus เพื่อแก้ปัญหการอ่านและการคิดวิเคราะห์ได้ผลสำเร็จที่ดี เช่น บรรจง แสงนภาพรรณ (2557:448.) วิมลนาฏ วิฑูรากร (2560:182) ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยการประยุกต์เทคนิคการสอน KWL Plus พบว่าหลังจากการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์เทคนิคการสอน KWL Plus ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจินดารัตน์ ฉัตรสอน (2560 : 141) ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกหลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากการศึกษา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถแก้ปัญหา ส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน และทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ของเมอร์ดอกซ์และการสอนแบบ KWL Plus

วัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบ

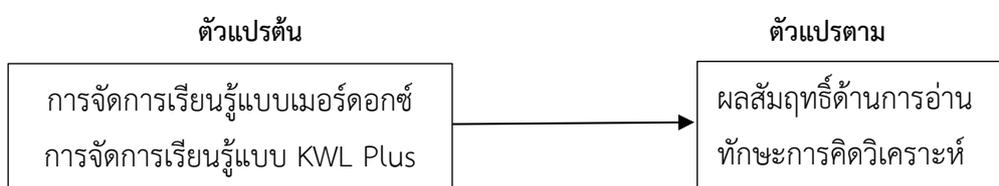
1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
4. การคิดวิเคราะห์จากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
5. ทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
6. ทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกัน
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
4. ทักษะการคิดวิเคราะห์จากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกัน
5. ทักษะการคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
6. ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมชนบางบ่อ (ศุภทิพัฒน์รังสรรค์) อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 262 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ห้องเรียนจาก 7 ห้องเรียน ผู้วิจัยเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จำนวนนักเรียนที่ได้ 60 คน จากนั้นใช้วิธีการจับฉลากได้ 2 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบเมอร์ดอกซ์ และกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบ KWL Plus แต่ละกลุ่มทดลองมีนักเรียนจำนวน 30 คน
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยเลือกเรื่องประเภทบทความ เรื่องสั้น นิทาน สารคดี ข่าวหรือเหตุการณ์สำคัญ ในสาระที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและนิสัยรักการอ่าน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กรอบแนวคิดงานวิจัย**เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

1. แผนการเรียนรู้ด้านการอ่าน และทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 10 ชั่วโมง
2. แผนการเรียนรู้ด้านการอ่าน และทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 10 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน วิชาภาษาไทย แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวัดความสามารถของผู้เรียนด้านการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการทดลอง

4. แบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการทดลอง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ขั้นตอนการสร้างแผนการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และแบบ KWL Plus

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สารที่ 1 การอ่าน และ ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลชุมชนบางบ่อ (ศุภพิพัฒน์รังสรรค์) กลุ่มสาระภาษาไทย รวมทั้งศึกษารูปแบบ การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และแบบ KWL Plus

1.2 คัดเลือกบทอ่านให้เหมาะสมและตรงกับตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คือ บทความ เรื่องสั้น นิทาน จากนั้นกำหนดสาระการเรียนรู้และระยะเวลาในการทดลอง

1.3 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์ แล้วนำเสนอแผนการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.80-1.00 โดยเฉลี่ยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.96

1.4 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus แล้วนำเสนอแผนการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.80-1.00 โดยเฉลี่ยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.96

2. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย

2.1 ศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทยและเอกสารเกี่ยวกับการ วัดประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ ภาษาไทยแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน วิชาภาษาไทยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องและ เหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 แล้วนำแบบทดสอบไป Try Out กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปี ที่ 6 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเป็นกลุ่มที่ได้รับความรู้และประสบการณ์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อหาค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอยู่ระหว่าง 0.43-0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30-0.75 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.81 จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีระดับอำนาจจำแนกสูง ให้เหลือข้อสอบ 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง

2.3 นำแบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้อง เหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 แล้วนำแบบทดสอบไป Try Out กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเป็นกลุ่มที่ได้รับความรู้และประสบการณ์ในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อหาค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์อยู่ระหว่าง 0.46-0.77 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25-0.63 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.80 จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีระดับอำนาจจำแนกสูง ให้เหลือข้อสอบ 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง

การดำเนินการทดลอง

1. ขั้นตอนทดลอง คือการเลือกรูปแบบการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบ Pretest – Posttest Two Group Design

2. ขั้นตอนทดลอง คือการสอนตามแบบวิจัยเชิงทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

2.1 แบ่งกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม มา 2 ห้องเรียน จาก 7 ห้องเรียน กลุ่มที่ 1 มีนักเรียนจำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบเมอริตดอกซ์และกลุ่มที่ 2 มีจำนวนนักเรียน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

2.2 สร้างความเข้าใจ ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการดำเนินการทดลองวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการทดลอง และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

2.3 ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบ ก่อนเรียนวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน และทักษะการคิดวิเคราะห์

2.4 จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นทั้ง 2 รูปแบบ คือ การจัดการเรียนรู้แบบเมอริตดอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้ง 2 กลุ่ม

2.5 ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับก่อนการจัดเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์

3. ขั้นหลังการทดลอง ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์ แล้วนำคะแนน Pretest และคะแนน Posttest ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้แบบเมอริตดอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการทดสอบด้วยสถิติ t-test Independent Sample

การจัดการเรียนรู้	N	X	\bar{X}	S.D.	T	Sig.
แบบเมอริตดอกซ์	30	30	22.27	2.89	0.31	0.80
แบบ KWL Plus	30	30	22.00	3.65		

จากตารางที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้แบบเมอริตดอกซ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอริตดอกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการทดสอบด้วยสถิติ t-test dependent Sample

ผลการทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้	30	19.13	3.05	7.27	0.00
หลังการจัดการเรียนรู้	30	22.27	2.89		

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอริตดอกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการทดสอบด้วยสถิติ t-test dependent Sample

ผลการทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้	30	18.93	3.87	7.70	0.00
หลังการจัดการเรียนรู้	30	22.00	3.65		

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการทดสอบด้วยสถิติ t-test Independent Sample

การจัดการเรียนรู้	N	X	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
แบบเมอร์ดอกซ์	30	30	22.17	2.36	1.36	0.02
แบบ KWL Plus	30	30	21.17	3.26		

จากตารางที่ 4 พบว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ และทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการทดสอบด้วยสถิติ t-test dependent Sample

ผลการทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้	30	19.93	2.87	11.31	0.00
หลังการจัดการเรียนรู้	30	22.33	2.50		

จากตารางที่ 5 พบว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการทดสอบด้วยสถิติ t-test dependent Sample

ผลการทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	T	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้	30	18.63	3.78	9.69	0.00
หลังการจัดการเรียนรู้	30	21.17	3.26		

จากตารางที่ 6 พบว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และแบบ KWL Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้นักเรียนศึกษา ผึกฝนและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ครูมีหน้าที่คอยให้คำชี้แนะเมื่อเกิดปัญหาและดูแลให้นักเรียนดำเนินกิจกรรมไปตามลำดับขั้นตามรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์ มี 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้น1. การถามนำ ใช้คำถามกระตุ้นความสนใจ คาดเดาเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นในการอ่าน ขั้น2. การหาความหมายของคำศัพท์ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมในการเรียนรู้คำศัพท์ หลากหลายวิธี เช่น การแสดงความคิดเห็น การค้นหาจากพจนานุกรม ขั้น3. การอ่านเนื้อเรื่อง นักเรียนอ่านบทความแล้วตอบคำถาม เพื่อหาความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงของคำ ประโยค ขั้น4. การทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง เป็นการให้นักเรียนตอบคำถามปลายเปิด ขั้น5. การถ่ายโอนข้อมูล นักเรียนทำงานกลุ่ม อภิปรายเรื่องที่อ่านเพิ่มเติม ขั้น6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท เป็นการเรียงลำดับเหตุการณ์ ลำดับความสำคัญ เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ขั้น7. การประเมินผลและแก้ไข จัดเป็นกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้นักเรียนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความน่าจะเป็นของเรื่องอย่างมีเหตุผล และตรวจ แก้ไข ปรับปรุง จะเห็นว่าในการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์มีการผสมผสานทักษะทางภาษาไว้ในแต่ละขั้นของกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจในกิจกรรม ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านที่ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นราธิป เอกสินธุ์ (2557:464) ที่ศึกษาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ด็อกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลที่ได้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อกิจกรรมตามแนวการสอนของเมอร์ด็อกซ์อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ ชมัยภรณ์ บัวระบัดทอง (2558:67) ที่ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในภาษาอังกฤษระหว่างเรียนร้อยละ 82.39 และหลังเรียนร้อยละ 81.03 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการเรียนรู้จากความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่นักเรียนมีมาผสมผสานกับความรู้ใหม่มีขั้นตอนดังนี้ ขั้นเตรียมการอ่าน K นักเรียนรู้อะไร จะเป็นการระดมสมอง นำความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาบันทึกในช่อง K ขั้น W นักเรียนต้องการรู้อะไร เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการรู้ จึงเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงออก สร้างแรงจูงใจในการอ่านจับใจความ ขั้น L นักเรียนได้เรียนรู้อะไร เป็นการทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้มาด้วยคำถามที่ครูตั้งขึ้นก่อนจะนำไปเขียนสรุปความในขั้น P ัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว (2552:43) จากที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง กลุ่มนักเรียนที่จัดการเรียนรู้อยู่แบบ KWL Plus มีนักเรียนบางส่วนที่มีความรู้หรือจดจำความหมายของคำศัพท์บางคำที่ผิดเพี้ยน ส่งผลให้การอ่าน การตีความ และความเข้าใจที่คาดเคลื่อน ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์ได้มีการศึกษา ค้นคว้า ทำความเข้าใจคำศัพท์ ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน ตรงกับ เสาวนีย์ ธนะสาร (2553:55) กล่าวว่า การทำความเข้าใจคำศัพท์ จะช่วยปูพื้นฐานในการอ่าน ทำให้นักเรียนได้อย่างมากและจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านในอนาคตต่อไป ทำให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านแตกต่างกัน

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์ มีขั้นตอนกิจกรรมที่ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนคิดเป็นแก้ปัญหาเป็น ค้นคว้าได้ โดยเฉพาะจุดเด่น ของการจัดการเรียนรู้นี้ คือการรู้จักคำ ความหมายของคำที่มีส่วนส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน สุนันทา สมใจ (2556:7-8) ได้กล่าวว่า การที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดี ต้องมีพื้นฐานมาจากความรู้เกี่ยวกับ ตัวภาษา การเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน เข้าใจประโยค

เข้าใจเรื่องราว ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมมาผสมผสานความคิดของผู้อ่านเอง จึงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการอ่าน และตรงกับแนวคิดของ Harris และ Sipay (1979 อ้างใน สุรบดินทร์ ประสารทรัพย์ :175) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ต้องอาศัยความสามารถหลายอย่างรวมกัน แต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมากต่อความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน สอดคล้องกับผลงานวิจัย เสาวนีย์ ธนะสาร (2553:105) ศึกษาความสามารถ อ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ พบว่าความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่าน ตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์อยู่ในระดับดีและสูงขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จันทิมา มะเกลี้ยง (2561:120) ศึกษารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ วิธีบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ร่วมกับเทคนิค ห้องเรียนกลับทาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน โดยมีขั้นตอนของกิจกรรมที่ชัดเจน เน้นให้นักเรียน ได้อ่านเรื่องเข้าไปซ้ำมาหลายครั้ง ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและจดจำเรื่องได้ดียิ่งขึ้น วัชรวิ แก้วสาระ (2556:91) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วย KWL Plus ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนทุกคน มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง ได้ฝึก ความคิดอย่างอิสระ ส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มที่ประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลาง และต่ำ ได้ช่วยเหลือกัน เป็นการทบทวนความรู้เดิมของตัวเอง ด้วยการฝึกฝนซ้ำ ๆ ในแต่ละขั้นตอน ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจ ในการแสดงพฤติกรรม ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมาย และมีความสุขกับการเรียน เพราะผู้เรียนได้มีโอกาส แลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้จากการอภิปราย เพื่อระดมความคิด นำเสนอผลงานต่อเพื่อน ๆ ในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนได้แสดงออก ตามความสามารถ ได้พัฒนาทักษะทางสมอง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จีรนนท์ พูลสวัสดิ์ (2556 : 24) พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนอ่านแบบ KWL Plus สูงขึ้น และสอดคล้องกับ ไกรสร ชาญฮวด (2553:15) พบว่า ทักษะการอ่านจับใจความของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 77.50 และจำนวนนักเรียนที่ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

4. ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย จากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ต็อกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ต็อกซ์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus อยู่ 1.40 แม้ว่าทั้งการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ต็อกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน ให้นักเรียนเรียนรู้จากคำถาม และหาคำตอบด้วยการผสมผสาน ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้ ในขณะที่อ่าน และมีการอภิปรายเพิ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และมีการฝึกสรุปความและ นำเสนอผลการเรียนรู้ที่มีความคล้ายคลึงกัน แต่ในการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ต็อกซ์มีการเน้นย้ำเรื่องการเข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ที่ยากจากเรื่องที่จะอ่านโดยมีครูคอยช่วยแนะนำ และแก้ไขความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับคำที่นักเรียนรู้อยู่ ก่อนแล้วให้ถูกต้องก่อนเริ่มต้นอ่านเนื้อเรื่อง สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Widdowson (1985 : 82-86 อ้างใน อรพัทธ ศิริแสง 2558:873) ที่ว่าเราต้องพยายามขจัดปัญหา และอุปสรรคในการที่จะสกัดกั้นไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน เช่น คำ หรือวลี ที่ยาก ๆ วิธีการอย่างหนึ่งที่จะแก้ปัญหานี้ได้ นั่นก็คือ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งเหล่านั้นก่อนการอ่านซึ่งจะได้นำความรู้ที่

ไปใช้แก้ปัญหาในการอ่านได้ และสอดคล้องกับ Harris and Sipay (1979 อ้างใน สุรบดินทร์ ประสารทรัพย์ 2561:181) ที่กล่าวว่า การอ่านให้เกิดความเข้าใจนั้น ต้องอาศัยความสามารถหลาย ๆ อย่างรวมกันไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายเพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน แสดงให้เห็นว่าการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการอ่าน ขั้นตอนในการอ่านที่สำคัญอีกประการ คือการตั้งคำถามที่ใช้ในการค้นหาคำตอบของเรื่องที่อ่าน ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีวิธีการที่ต่างกัน คือในการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์ ในขั้นของการตอบคำถาม ครูเป็นผู้เตรียมคำถามแทรกไว้ให้นักเรียนหาคำตอบขณะที่อ่านเรื่อง แต่ในการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการตั้งคำถามตามความต้องการที่จะรู้ของนักเรียนเอง ซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมหรือไม่ตรงประเด็นสำคัญของเรื่อง ส่งผลให้ในขั้นตอนต่อไปไม่ชัดเจนหรือตกประเด็นสำคัญไปได้ จนอาจเกิดเป็นความล้มเหลวในการอ่าน จากความต่างในวิธีการของแต่ละขั้นตอนในการจัดกิจกรรมทั้งการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus อาจเป็นปัจจัยทำให้ทักษะการคิดวิเคราะห์ของทั้ง 2 แบบแตกต่างกัน

5. ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์ นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์ เป็นวิธีการสอนอ่านที่บูรณาการร่วมกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ กวีณา ศิลารวม (2560:2) พบว่า หลังจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์แล้ว นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.58 คิดเป็นร้อยละ 72.90 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 37 คนคิดเป็นร้อยละ 74.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ขึ้นไป และมีคะแนนความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.72 คิดเป็น ร้อยละ 75.73 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70 ขึ้นไป

6. ทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล เริ่มจาก นักเรียนรู้อะไรมา (ขั้น K) จากนั้นไปสู่ขั้นตั้งคำถามในสิ่งที่คาดหวังว่าจะได้จากการอ่าน (ขั้น W) ขั้นบันทึกความรู้ บันทึกสิ่งที่ได้จากการอ่าน (ขั้น L) ในขั้นนี้นักเรียนจะรู้จักประสงค์ในการอ่าน เข้าใจเรื่องราวได้ชัดเจน อัจฉรา แสงทับทิม (2558:846) กล่าวว่า การจดบันทึกทำให้นักเรียนพิจารณาความรู้ ความเข้าใจของตนเองว่าเป็นไปตามที่นักเรียนได้ทำนายไว้หรือไม่ และสรุปความคิดรวบยอดหลังการอ่าน และเพื่อให้ความรู้ที่ได้รับจากการอ่านของนักเรียนเป็นที่เข้าใจอย่างถ่องแท้และคงทน ต้องอาศัยการนำเสนอออกมาให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การพูดรายงาน การเขียนแผนผังความคิด (ขั้น P) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีริชฌา ทันใจชน (2552 : 77-120) พบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ด้านการจำแนกรายละเอียดของเนื้อหาอยู่ในระดับสูง และ มนภรณ์ ใจรู้ออบ (2551: บทคัดย่อ) พบว่าผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ จากการได้รับการจัดการเรียนรู้ฝึกฝนการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ทำให้นักเรียนมีการคิดวิเคราะห์ที่ดี

ข้อเสนอแนะ**ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้**

1. การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีการจัดกิจกรรมหลายขั้นตอน ครูผู้สอนจึงควรศึกษาขั้นตอนแต่ละขั้นให้เข้าใจ แล้วนำไปอธิบายนักเรียนให้รู้จักรูปแบบ การจัดการเรียนรู้และเข้าใจขั้นตอนของรูปแบบนั้น ๆ ก่อนเริ่มกิจกรรม
2. การจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรจัดกิจกรรมเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย ช่วยกันแสดงความคิดเห็นในแต่ละขั้นตอน รู้จักในการอยู่ร่วมกัน และครูควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้มีบทบาท แสดงความสามารถของตน
3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในขั้น W (want) เป็นขั้นที่นักเรียนจะบอกสิ่งที่คาดหวังว่าจะได้รับจากการอ่าน โดยการตั้งคำถาม แต่ยังมีนักเรียนบางคน บางกลุ่มไม่สามารถตั้งคำถามได้ถูกต้องหรือไม่ตรงประเด็น ครูผู้สอนควรให้ความรู้เรื่องการตั้งคำถามเพิ่มเติมให้กับนักเรียน
4. เนื้อเรื่องที่นำมาใช้ในการศึกษา ควรเป็นเนื้อหาที่ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของนักเรียน หรือตรงกับความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนอาจให้นักเรียนร่วมกันเสนอความคิดเห็น
5. ครูควรกำหนดระยะเวลาในการทำการเรียนการสอนให้เหมาะสม ในการเรียนการสอนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ควรมีระยะห่างกัน ควรจัดเป็นคาบคู่ที่ต่อเนื่องกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยในทักษะอื่น เช่น การฟัง การพูด โดยการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus
2. ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในสาระการเรียนรู้อื่น เช่น สาระการเรียนรู้สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม
3. ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและทักษะการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์และการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เช่น SQ4R , หมวก

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กวีนา ศิลารวม (2560). “การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคบูรณาการของ Murdoch ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด”. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 11 (1). 1-11
- ไกรสร ชายฮวด (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 4 (3). 15-23.
- จันทิมา มะเกลี้ยง (2561). “รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์กับเทคนิคห้องเรียนกลับทางสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2”. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. 10 (1). 119-128.
- จินดารัตน์ ฉัตรสอน (2560). “การศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคKWL ร่วมกับแบบฝึก”. วารสาร มจร.สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. 6 (1). 141-151

- จิรนนท์ พูลสวัสดิ์ (2556). “การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนอ่านด้วยวิธี KWL Plus”.วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขาสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์). 5 (10). 24-27
- ชัยภรณ์ บัวระบัดทอง (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. 9 (1). 67-78.
- ชุดิมา ป่าสนธ์ (2558).การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช่วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus”. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 9 (4). 45-53
- ธัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยวิธี KWL Plus และวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีรชมา ทันใจชน (2552). การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเขียนแผนความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- นราธิป เอกสินธุ์ (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์.วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ). 7 (3). 464-477
- บรรจง แสงนภาวรณ (2557). “การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus”. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ). 7 (2). 448-460.
- พันทิพา เย็นญา (2562). ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีต่อการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารการวัดผลการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 36 (99). 28-40.
- เพียงฤทัย เทพอักษร(2557). “การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์”. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา. 7 (2). 20-30
- มนภรณ์ ใจรอบรู้ (2551). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรี้ แก้วสาระ (2556). ผลของ KWL Plus ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการรับรู้ความสามารถ ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ . 5 (2). 83-94.
- วิมลนาฏ วิฑูรางกูร (2560). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ BBL กับแบบ KWL PLUS”. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 23 (ฉบับพิเศษ). 182-193
- สุชนินธ์ บัณฑิตนันทกุล (2558).ประสพการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ กับการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 16 (1). 59-67.

- สุนารี เจริญธรรมา (2549). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA .สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันทา สมใจ (2556). การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทย. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 30 (88). 1-11.
- สุรบดินทร์ ประสารทรัพย์ (2561). ผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 11 (2). 175-186
- เสาวนีย์ ณะสาร (2553). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านตามแนวการสอน แบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์. ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวนีย์ ณะสาร (2555). “การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านตามแนวการสอน แบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์”. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 15. 105-116..
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรปราการเขต 2 (2561). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) สืบค้นจาก <http://www.spn2.go.th/samutprakan2>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551). เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช2551 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อรพัทธ์ ศิริแสง (2558). “การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA”. Veridian E-Journal Silapakorn University: ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 8 (3). 864-879.
- อัจฉรา แสงทับทิม (2558). การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนอ่าน KWL PLUS ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อาเสื้อ สาหม (2559). “การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3”. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี. 12 (4). 190-200.